

Podoba pravice.

Neka deklica, ki se je vzgojevala v deklškem zavodu in je bila nekoliko ničemurna in nagnjena k lišpanju, je prosila mater v pismu, naj ji pošljejo ogledalo. Čez nekaj dni dobi odgovor te-le vsebine: »Moj dragi otrok! Ne bom ti poslala le enega ogledala, marveč pošljem ti tri. V prvem boš videla, kaj si, v drugem, kaj bodeš, in v tretjem pa, kaj moraš biti.« — Ta nenavadni odgovor preseneti deklico. Veliko si ubija glavo o tem, kaj bi neki pomenile te skrivnostne matere besede o trojnem ogledalu, in nestrpno pričakuje obljubljenе pošiljatve.

Slednjič pride po pošti skrivnostni zavojček. Hitro ga začne deklica odpirati. Najprej odvije navadno toaletno ogledalce, kakor si ga je želela, in se ogleduje v njem s precejšnjo ničemurnostjo. »Mati so res dobri,« govori samasebi in položi s samoljubnim smehljanjem ogledalce na mizo. Potem razgane drugi zavitek z nekakim strahom in z veliko radovednostjo, pa najde majhno slonokoščeno — mrtvaško glavo! To je bilo torej ono drugo obljubljeno ogledalo, ki naj ji natanko pokaže, kaj bode kdaj. Deklica je dobro razumela nauk skrbne matere, in dasi nekoliko užaljena, je sklenila, da si v prid obrne ta nemi opomin.

Loti se še tretjega zavitka. Lahko si mislite, da je bila še bolj radovedna in razburjena. Kar roke se ji tresejo, ko odvija v popir in tančico skrbno zaviti predmet. Koliko presenečenje! Bil je zelo lep kip brezmadežne Device. Nehoté se ji izvije vzклик začudenja. »Dà, dà,« reče odločno nekoliko ničemurna, a sicer pridna, nepokvarjena deklica, »dà, to je ogledalo, ki mi kaže, kaka moram biti, — in taka hočem z božjo milostjo tudi res biti in ostati vse svoje življenje!«

Deklica je zvesto izpolnjevala ta svoj sklep. Na Marijo, ki se v litaniyah imenuje »Podoba pravice« (*Speculum justitiae*), se je ozirala in po njenem zgledu uravnavala svoje življenje. Kmalu je postala najpridnejša gojenka in potlej vzor modre ženske v družini in domovini.

In ...

